

Sygn. akt II Cz 914/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Aurelia Pietrzak (spr.)

SO Tomasz Adamski

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela Banku (...) S.A. w W. i Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w I.

przeciwko dłużnikowi Z. G.

o egzekucję świadczenia pieniężnego

na skutek zażalenia dłużnika na postanowienie Sądu Rejonowego w Inowrocławiu z dnia 18 kwietnia 2013 roku, sygn. akt I Co 67/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

II Cz 914/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 18 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Inowrocławiu w sprawie ze skargi dłużnika Z. G. na zajęcie świadczenia rentowego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Inowrocławiu I. W. (sygn. Km 2240/11, Kms 181/12), odrzucił zażalenie na postanowienie tego Sądu z dnia 18 lutego 2013 r. (sygn. I Co 67/13).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że postanowieniem z dnia 18 lutego 2013 r. skarga dłużnika na ww. czynność Komornika została oddalona, zaś orzeczenie to doręczono dłużnikowi bez pouczenia jako niezaskarżalne. W konsekwencji wniesione przez dłużnika zażalenie na to postanowienie podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

Zażalenie na orzeczenie Sądu Rejonowego złożył dłużnik. W uzasadnieniu przedstawił argumenty, w których kwestionował zasadność oddalenia jego skargi na czynność Komornika.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie dłużnika nie jest uzasadnione, a zarzuty w nim podniesione odnoszą się w istocie do postanowienia Sądu I instancji z dnia 18 lutego 2013 r. oddalające jego skargę na czynność Komornika. Nie mogły one zatem wpłynąć na ocenę prawidłowości rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego z dnia 18 kwietnia 2013 r. odrzucającego zażalenie dłużnika jako niedopuszczalne.

Zgodnie z art. 767⁴ § 1 k.p.c., zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. W postępowaniu egzekucyjnym zastosowanie tego środka zaskarżenia jest możliwe w wypadkach wskazanych w przepisach szczególnych części trzeciej Kodeksu postępowania cywilnego. Ponadto stosownie do art. 394 § 1 k.p.c., który poprzez art. 13 § 2 k.p.c. znajduje zastosowanie również w postępowaniu egzekucyjnym, zażalenie przysługuje na postanowienia sądu kończące postępowanie w sprawie oraz pozostałych wypadkach enumeratywnie wymienionych w powołanym przepisie.

Postanowienie Sądu I instancji oddalające skargę na czynność komornika sądowego polegającą na zajęciu świadczenia rentowego nie zostało *expressis verbis* wymienione jako zaskarżalne w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego dotyczących postępowania egzekucyjnego. Nie jest to także postanowienie kończące postępowanie w rozumieniu art. 394 § 1 k.p.c. W konsekwencji Sąd Rejonowy słusznie odrzucił zażalenie dłużnika na postanowienie z dnia 18 lutego 2013 r. jako niedopuszczalne w świetle przywołanych przepisów.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy oddalił zażalenie na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.